

**A Fővárosi Törvényszék
mint másodfokú bíróság
ítélete**

- Az ügy száma:** 42.Pf.632.656/2022/4.
- Az I. r. felperes:** *...magánszemély fogyasztó adós 1*
- A II. r. felperes:** *.... magánszemély fogyasztó adós 2*
- A felperesek képviselője:** dr. Szepesházi Péter ügyvéd
1033 Budapest, Huszti út 35. fszt. 127.
- Az alperes:** MKK Zrt.
1132 Budapest, Tomori utca 34.
- Az alperes képviselője:** dr. [REDACTED] kamarai jogtanácsos
- A per tárgya:** végrehajtási jog fenn nem állásának megállapítása
- A fellebbezést benyújtó felek:** felperesek
- Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának a száma:** Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.P.88.788/2021/10.

Rendelkező rész

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és megállapítja, hogy Galambos Gáborné dr. közjegyző 5314.Kjő.[REDACTED]/2007 számú közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerés és annak 53014/Ü/.../2009/1. sz. közokiratba foglalt módosítása és a K.53014-0/.../2008/O/3. számú közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerés és annak 53014/Ü/.../2011/1. sz. közokiratba foglalt módosítása szerinti követelések vonatkozásában az alperes végrehajtási joga nem áll fenn.

Mellőzi a felperesek perköltségben marasztalását.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 95.000, - (kilencvenötezer) - 95.000, - (kilencvenötezer) Ft együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú ítélet

- [1] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte az I-II. r. felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 35.000, - Ft perköltséget.
- [2] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesek, mint adóstársak és a CIB Bank Zrt., mint hitelező és felperesi jogelőd között 2007. szeptember 20. napján, valamint 2008. augusztus 22. napján svájci frank alapú kölcsönszerződések jöttek létre.
A felperesek az első kölcsönszerződéssel összefüggésben 5314.Kjő.../2007. szám alatt tettek közokiratba foglalt egyoldalú tartozáselismerő nyilatkozatot, amely a 53014/Ü/.../2009/1. szám alatti közokiratban került módosításra.
A második szerződéssel összefüggésben a felperesek K53014-0/.../2008/O/3. szám alatt tettek közokiratba foglalt egyoldalú tartozáselismerő nyilatkozatot, amely a 53014/Ü/.../2011/1. szám alatti közokiratban került módosításra.
A felperesi szerződészegésre figyelemmel az alperesi jogelőd 2016. február 4. napján a 11016/Ü/.../2016/2. és a 11016/Ü/.../2016/3. sz. közokiratokba foglalt nyilatkozatokban a kölcsönszerződéseket felmondta.
Az alperesi jogelőd 2017. május 3. napján a perbeli szerződésekből eredő követeléseket az alperesre engedményezte; a felperesekkel szemben sem az alperesi jogelőd, sem az alperes nem kezdeményezett végrehajtási eljárást.
- [3] Az elsőfokú bíróság megalapozatlannak találta a keresetet, melyben a felperesek annak megállapítását kérték, hogy az alperes végrehajtási joga nem áll fenn az 5314.Kjő. [REDACTED]/2007. szám alatt közokiratba foglalt - a felperesek és a CIB Bank Zrt. alperesi jogelőd közötti JDM-[REDACTED] számú svájci frank alapú kölcsönszerződésen alapuló - tartozáselismerés és annak [REDACTED] Ü/1502/2009/1. szám alatt közokiratba foglalt módosítása szerinti követelés; valamint a [REDACTED] 2008/O/3. szám alatt közokiratba foglalt - a felperesek és a CIB Bank Zrt. alperesi jogelőd között JDM-[REDACTED] számú kölcsönszerződésen alapuló - tartozáselismerés és annak [REDACTED] Ü [REDACTED] 2011/1. szám alatt közokiratba foglalt módosítása szerinti követelés vonatkozásában; mert a követelés felmondással történt esedékessé válását követően a végrehajtási jog az 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.; továbbiakban rPtk.) 326.§-a és 324.§-ai, valamint az 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 57.§ (1) bekezdése alapján 2021. február 4-én elévült.
- [4] Az elsőfokú bíróság - hivatalból vizsgálva a megállapítási kereset törvényi feltételeit a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 172.§ (3) bekezdése szerint - elsődlegesen abban a jogkérdésben foglalt állást, hogy a kért megállapítás a felperesek jogainak az alperessel szemben való megóvása érdekében szükséges-e.
- [5] Rögzítette, hogy a Kúria BH2015.71. sz. alatt közzétett határozata szerint a közjegyzői záradékolásra alkalmas okiratba foglalt követelés esetén a végrehajtási eljárás megindulását megelőzően az adós jogvédelme indokolja a megállapítási kereset indítását; azonban az elsőfokú bíróság a Pp. 346.§ (5) bekezdése alapján a vonatkozó jogkérdésben el kívánt térni a Kúria határozatától.
- [6] Álláspontja szerint a jogmegóvási szükséglet fennállása nem állapítható meg akkor, ha a kért megállapítás egy másik eljárásban akár védekezésként, akár a kereseti kérelem részeként érvényesíthető. Az alperesi védekezésben foglaltakat osztva megállapította, hogy a felperesek az érvényesíteni kívánt jogot más eljárásban is érvényesíthetik, így nincs olyan jogvédelmi helyzet, amely a perbeli megállapítást szükségessé tenné. Az esetleges végrehajtási

cselekmények folytán felmerülő joghátrány elkerülésére vonatkozó felperesi érveléssel szemben rámutatott, hogy a végrehajtást kérő a Vht. 40. § (1) bekezdése értelmében köteles a végrehajtandó követelés megszűnését haladéktalanul bejelenteni a végrehajtónak, a bejelentés elmulasztásából eredő költségekért és károkért felelős. Az adós a Vht. 41.§-a alkalmazásával a végrehajtás megszüntetése érdekében hivatkozhat a végrehajtási jog elévülésére; ennek eredménytelensége esetén a végrehajtás megszüntetése iránt pert indíthat. A per kedvező kimenetele esetén a végrehajtást kérő kárfelelőssége is megállapításra kerülhet. Azaz a követelés elévülése esetén az adóst az alaptalanul folytatott végrehajtási eljárásból hátrány nem érheti.

- [7] Az elsőfokú bíróság fentiekből azt a következtetést vonta le, miszerint végrehajtható követelés esetén a végrehajtási eljárás megindulását megelőzően nem állapítható meg az adósnak olyan jogvédelmi helyzete, amely megalapozná a végrehajtási jog elévülés okán történő fenn nem állásának megállapítására irányuló kereset előterjesztését; illetve van olyan másik eljárás, amelyben a végrehajtási jog esetleges elévülése a felperesek jogainak védelme érdekében érvényesíthető.
- [8] Azt vizsgálva, hogy a megállapítási kereset egyáltalán alkalmas-e a felperesek által megjelölt jogok védelmére, megállapította, hogy a megállapítási kereset feltételei ezen okból sem állnak fenn: mert a perbeli keresetnek való esetleges helyt adás sem gátolná a felperesek által sérelmezett végrehajtási eljárások megindítását. A közjegyző a végrehajtás során csupán a végrehajtást kérő egyoldalú kérelmét és az elrendelés Vht. szerinti feltételeit vizsgálja, de a végrehajtási jog esetleges elévülését nem. Így a végrehajtás elrendelése során - a végrehajtási jog elévülésének hivatalból történő figyelembevétele hiányában - nem történne jogszabálysértés; ezért a záradékot nem lehetne törölni sem. Azaz az adóssal szemben végrehajtási cselekmények lennének foganatosíthatóak a perbeli ítélettől függetlenül. Utalt arra, hogy fentiekkel egyezően foglalt állást a Fővárosi Ítéltábla a 3.Pf.20.749/2020/5/II. számú ítéletében.
- [9] Tekintettel arra, hogy jogvédelmi szükséglet hiányában a megállapítási keresetnek a Pp. 172.§ (3) bekezdés szerinti feltételei nem állnak fenn, ezért a keresetet elutasította.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

- [10] A felperesek fellebbezésükben elsődlegesen a Pp. 383. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet megváltoztatva a keresetüknek történő helyt adást kérték. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság per érdemi tárgyalásra történő utasítását indítványozták. Másodfokú perköltségük keretében a jogi képviselő ügyvédi munkadíjára is igényt tartottak. Hivatkozásuk szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljeskörűen felvette, azonban döntése téves jogértelmezésen alapul. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 172. § (3) bekezdését tévesen alkalmazta; a perben kért megállapításnak helye van. A felperesek a közokiratba foglalással az alperes, illetve jogelődje részére nem vitásan közvetlen végrehajtási jogot adtak. A felperesek által megjelölt anyagi jog, amelynek vonatkozásában a jogvédelmi szükségesség fennáll: a rPtk. 325.§ (1) bekezdése; mert a követelés és a végrehajtási jog is elévült, ezért bírósági úton nem kikényszeríthető. Felperesi, de jogállami és jogbiztonsági érdek is, hogy a felperes ellen törvénysértő módon ne indulhasson végrehajtási eljárás. Téves az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy azért, mert az esetleges törvénysértő

végrehajtásból eredő kárért később a végrehajtást kérő, vagy a végrehajtó felel, ezért a felperesek vagyoni és nem vagyoni érdekei nem sérülnek. A felperesek csak a végrehajtás elrendelését követően értesülnek a végrehajtás megindulásáról, csak ezt követően tudják a Vht. 41.§ szerinti eljárást megindítani. Az ezt követő végrehajtási per azon szakaszáig, amíg a végrehajtás felfüggesztésére sor kerülhet, hosszú hónapok telhetnek el, ez alatt a felpereseket visszafordíthatatlan károk érhetik. Másrészt nem vagyoni károkról is szó van az Alkotmánybíróság 46/1991.(IX.10.) számú döntése értelmében is, hiszen a végrehajtási intézkedés alkalmas arra, hogy az adóst mások előtt kedvezőtlen színben tüntesse fel; ennél fogva ellentétes az emberi méltósághoz való alapvető joggal.

Vitatták azt is, hogy a felperesek keresetének helyt adó ítélet a végrehajtást ne gátolná. Ha a keresetnek helyt adó jogerős ítéletet a felperesek közlik az eredeti okiratot készítő, így a záradék kiállítására jogosult közjegyzővel, a közjegyző vagy nem láthatja el a közokiratot záradékkal, vagy azt törölnie kell a Vht. 212. § (2) bekezdése alapján.

A BH2017.1.21. - helyesen BH2017.21. - számú eseti döntésből továbbra is idéztek annak alátámasztására, hogy az a jogi érdek, miszerint a közjegyző által kiállított közjegyzői okirat alapján ne indulhasson a fél ellen közvetlen végrehajtási eljárás a fél és a másik szerződő fél közötti magánjogi jogviszonyban keletkezhet, ennek megfelelően - nem a közjegyző elleni megállapítási perben, hanem - a másik szerződő féllel szemben érvényesíthető. Azaz a felperesek jogi érdeke, hogy a közjegyző által kiállított közjegyzői okirat alapján a fél ellen ne indulhasson közvetlen végrehajtási eljárás.

Az érdemi részt érintve arra hivatkoztak, hogy arra az elsőfokú bíróság indokolása nem tért ki; azonban az érdemi kérdés a rendelkezésre álló adatok alapján eldönthető, mert abban a felek között nem volt vita, hogy az alperes a felperesek ellen végrehajtást nem kezdeményezett. E körben fenntartották az elsőfokú eljárásban előadott hivatkozásaikat.

- [11] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperesek másodfokú perköltségben marasztalását kérte. A jogi képviselő díját a vonatkozó IM rendelet alapján kérte meghatározni.

Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság megfelelően állapította meg a tényállást és abból helyes jogi következtetést vont le; széleskörű bizonyítást folytatott és a csatolt okiratokat megfelelően értékelte.

Álláspontja szerint nincs jogszabályi alapja a felperesek azon állításának, hogy a számukra kedvező ítélettel az ellenük indított végrehajtási eljárást megakadályoznák.

Megjegyezte, hogy a felperesek csak a fellebbezésben nyilatkoztak arról a Ptk. 325.§ (1) bekezdését megjelölve, hogy pontosan milyen anyagi joguk megvédése érdekében indították a pert.

Kiemelte, hogy a megállapítási kereset lényegét a felpereseknek az alperessel szemben fennálló polgári alanyi joga alkotja; minden esetben pontosan megjelölhető a jognak azon szabálya, amely a védelemben részesítendő alanyi jogot tartalmazza. Az alperest azonban a felmondással 2016-ban esedékessé vált követelés alapján a bíróság megállapítási perben hozott határozata egyetlen jogszabály rendelkezése alapján sem tarthatja vissza a perben vagy fizetési meghagyásos eljárásban történő igényérvényesítéstől.

Hivatkozása szerint a felperesek nem vezették le, hogy milyen okból áll fenn a megjelölt jogaik védelmi szükségessége; miért az alperessel szemben; illetve a keresetnek helyt adó határozat milyen módon lenne alkalmas a jogaik megóvására. Ebből következően hiányzik a védendőnek állított alanyi jog; védendő alanyi jog hiányában pedig a megállapítási kereset nem lehet alapos.

A végrehajtási eljárás elkerüléséhez való alanyi jogot a jogalkotó nem tette az írott jogi norma részévé; ezért az nem a megállapítási kereset fókuszába vonható alanyi jog, amelynek védelmi

szükségessége vizsgálható lenne.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

- [12] A fellebbezés alapos.
- [13] A másodfokú bíróság a felülbírálat során a perindításkor hatályos Pp. alapján járt el felülbírálati jogkörében, kizárólag a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének korlátját képezi a Pp. 370.§ (1) bekezdése értelmében a fellebbezési kérelem; azaz a fellebbező félnek konkrétan meg kell határoznia, hogy az elsőfokú határozatot milyen szempontból tartja sérelmesnek. A felülbírálat korlátait ugyanis az jelöli ki, hogy a fellebbező milyen másodfokú döntést kér, azt milyen indokolással teszi és melyik - anyagi vagy eljárási - jogszabálysértésre hivatkozik.
- [14] A felperesek hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljeskörűen felvette; azonban a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló okiratok alapján szükségesnek tartja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal kiegészíteni, illetve pontosítani miszerint dr. Várkonyi Vera közjegyző 11016/Ü/.../2016/2. ügyszámú közjegyzői okirata tartalmazza az alperesi jogelőd kölcsönszerződéseket felmondó és haladéktalan fizetésre felszólító nyilatkozatát; míg a 11016/Ü/.../2016/3. ügyszámú tanúsítvány szerint a nyilatkozat 2016. február 12. napján került a felperesek részére kézbesítésre.
- [15] A másodfokú bíróságnak fentiekben pontosított tényállás és a fellebbezés alapján elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan jutott-e arra a jogi következtetésre, hogy a perbeli esetben a megállapítási keresetnek a Pp. 172.§ (3) bekezdésében foglalt feltételei nem állnak fenn.
- [16] Az elsőfokú bíróság helyesen indult ki a konjunktív feltételek fennálltának vizsgálatából, az érdemi döntését azonban nem osztotta a másodfokú bíróság, az alábbi indokolással.
- [17] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felpereseknek jogvédte érdeke, anyagi joga, hogy a vagyonukra nem induljon alaptalan végrehajtás; azaz a keresetlevelükben is előadott, a rPtk 325.§ (1) bekezdésére történt hivatkozásuk szerint elévült követelést velük szemben bírósági úton ne érvényesítsenek. A Kúria a BH2015.71. számon közzétett eseti döntésében kifejezetten rámutatott, hogy „közjegyzői záradékolásra alkalmas okiratba foglalt követelés esetén a végrehajtási eljárás megindulását megelőzően az adós jogvédelme indokolja a megállapítás iránti kereset indítását”. Az is rögzítésre került, hogy a „végrehajtási cselekmények és a végrehajtási költség felmerülése olyan jelentős joghátrányt okoznak az ügyfélnek, amely elkerülése érdekében indokolt, hogy a végrehajtási eljárás megindítása előtt az ügyfél megállapítási pert indíthasson”. A Kúria azt is kimondta a BH2016.119. eseti döntésében, hogy „a végrehajtás elrendelését megelőzően végrehajtás-megszüntetési keresetnek nincs helye, ezért ebben az időszakban szükséges lehet az adós (kötelezett) számára, hogy jogvédelmét negatív megállapítási kereset indításával biztosítsa”.
- [18] A határozatok ugyan az 1952. évi III. törvény (régii Pp., továbbiakba: rPp.) 123. §-át elemzik, azonban relevanciája annak van, hogy a Pp. 173.§ (3) bekezdése ugyan jog vagy jogviszony fennállása, illetve fenn nem állása esetére szűkíti a megállapítási kereset tárgyát, azonban a feltételek körében változást a rPp. 123.§ -hoz képest nem eszközölt; így a rPp. alkalmazásával született bírósági döntések a jogvédte érdek körében továbbra is irányadók; a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való - az elsőfokú bíróság indokolása szerinti - eltérés nem volt

osztható.

- [19] A másodfokú bíróság kifejezetten hangsúlyozza, hogy a megállapítás tárgyában született, keresetnek helyadó ítélet esetén a közjegyző törvénysértés nélkül a záradékot nem állíthatja ki; a felelősen eljáró végrehajtást kérő pedig a végrehajtási joga fent nem állását megállapító jogerős határozat ellenére - jogellenesen - a végrehajtási záradék kiállítását nyilvánvalóan nem kezdeményezheti.
- [20] A másodfokú bíróság ezért megállapította, hogy a megállapítás iránti kereset előterjesztésének az elsőfokú bíróság által hiányolt feltétele, a jogmegóvási érdek mind a keresetindításkor, mind az ítélet meghozatalakor fennállt; illetve a kért megállapítás alkalmas a felperesek jogainak védelmére; hangsúlyozva, hogy a jogosulti pozíciót engedményezéssel megszerző, így a végrehajtás kezdeményezésére elvileg jogosult alperes nem vitatta: a felperesek ellen végrehajtási eljárás továbbra sem indult.
- [21] Mindezek alapján érdemben is vizsgálni kellett az elévülés kérdését. Az elsőfokú bíróság érdemben nem foglalt állást az elévülés tárgyában; azonban a hatályon kívül helyezés mellőzhető volt, mert a rendelkezésre álló okiratok és azon nem vitatott tény, miszerint a felperesek ellen a másodfokú határozat meghozataláig végrehajtást az alperes nem kezdeményezett: az elévülés megállapítható volt.
- [22] A Kúria számtalan eseti döntésében egyértelműen rámutatott arra, hogy hogyan kell értelmezni a végrehajtási záradékkal ellátható okiratok alapján közvetlenül végrehajtható követelések esetében a végrehajtási jog elévülését. Kifejtette, hogy ezen követelések az okiratban meghatározott határidő leteltével nem csak esedékessé, de egyszersmind végrehajthatóvá válnak. A végrehajtási jog elévülése - egyéb feltételek esetén - a követelésre megállapított teljesítési határidő letelte utáni napon kezdődnek. Mivel ezen időponttól kezdve a követelés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül közvetlenül kikényszeríthető, az elévülés megszakítására a rPtk. 327.§ (3) bekezdése irányadó (BH2014.151.).
- [23] A kölcsönszerződések, illetve módosításaik azonnali hatályú felmondása a haladéktalan fizetési felhívással 2016. február 12. napján kézbesítésre került a felperesek részére. A perbeli esetben nem vitatott tény, hogy a közvetlen végrehajtás lehetősége erre figyelemmel adott: így a végrehajtási jog elévülésére a rPtk. 327.§ (3) bekezdésének alkalmazása irányadó. A végrehajtási jog elévülése - szemben a felperesi állásponttal - a felmondás kézbesítését követő napon indult és öt év elteltével bekövetkezett. Az alperes által megnevezett okiratok, fizetési felszólítások nem a végrehajtási jog elévülését eredményező végrehajtási cselekmények; a közvetlen végrehajtás elrendelésére irányuló cselekményre pedig az alperes maga sem hivatkozott.
- [24] Az alperes elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontjára figyelemmel szükséges rögzíteni, hogy 2022. február 24. napján a Kúria a Pfv.I.20.993/2021/5. számú ítéletének jogi indokolásában rámutatott, hogy „a végrehajtandó határozat - jogerős ítélet, illetve a Vht. 23/C. §-ának megfelelő közjegyzői okirat - meghozatalától kezdődően a követelés és a végrehajtási jog elévülése már egybeesik: a követelés elévülése „átfordul” a végrehajtási jog elévülésévé, elérkezett ugyanis a követelés utolsó létszakasza, amikor a jogalapjában és összecszerúségében már nem vitatható követelés önkéntes teljesítés hiányában a Vht. speciális rendelkezései alapján, állami kényszer útján hajtható végre”. Rögzítette, hogy „a végrehajtandó határozat meghozatalával a végrehajtási jog elévülése minden külön jogcselekmény nélkül

megkezdődik”. A Kúria azt is megjegyezte, hogy „a jogértelmezés bizonytalanságát okozhatja a Vht. és a rPtk. szóhasználata. A rPtk. 327.§ (3) bekezdése szerinti „végrehajtható határozat” alatt a végrehajtási eljárásban nem csupán a bíróság jogerős ítéletét kell érteni, hanem - a Vht. 10.§ rendelkezéséből levezetett értelmezésnek megfelelően

- az olyan okiratot is, amely záradékolható. Mindezen végrehajtható határozatok alapján állítható ki (a Vht. 13. §-ába foglalt feltételek fennállása esetén) a végrehajtási lap, illetve a végrehajtási záradék, amelyek a Vht. terminológiájában a „végrehajtható okiratok”. A Vht. 10.§-a értelmében a végrehajtható okiratok a végrehajtási eljárás kezdőiratai”. Ugyanezen határozat szerint a rPtk. „nem a végrehajtási jog, hanem a követelések elévülését szabályozza, így egyértelmű, hogy a rPtk. 327.§ (3) bekezdésébe foglalt „elévülést megszakító eljárás” a követelés elévülését megszakító eljárás, a határozat pedig az azt lezáró jogerős bírói ítélet, vagy a követelésről kiállított közokirat lehet, melyek bírósági végrehajtás útján érvényesíthetők, azaz végrehajthatók. A kifejtettek értelmében a Ptk-ban szabályozott végrehajthatóság jelentése nem azonos a Vht. szerinti végrehajthatósággal: utóbbi további lépcsőt, a végrehajtási lapot, illetve a záradékolt közokiratot jelenti, míg a jogerős ítélet, illetve záradékolható közokirat a Vht. terminológiája szerint a végrehajtható határozat, illetve okirat (Vht. 13.§ (1) bekezdés)”.

- [25] A felperesek által a fellebbezésben hivatkozottak alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatásának helye volt, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján megváltoztatta és az alperes végrehajtási joga fenn nem álltát a keresetnek megfelelően megállapította, a felperesek perköltségben marasztalását mellőzve.

Záró rész

- [26] A fellebbezés eredményre vezetett, ezért az alperes köteles a felpereseknek megfizetni az áfa nélkül megállapított ügyvédi munkadíjból és a ██████████ - Ft kereseti, valamint ██████████ - Ft fellebbezési illetékből álló, együttes első- és másodfokú perköltséget a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján. A másodfokú bíróság a felperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíját mérlegeléssel, a ténylegesen végzett ügyvédi tevékenységgel és az ügy bonyolultságával arányban állapította meg a meg nem határozható pertárgyértékre figyelemmel ██████████ - Ft/óra díjjal számolva 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3), (5) és (6) bekezdései, illetve az alábbiak szerint. Az elsőfokú eljárásra 3 munkaóra (keresetlevél, egy válaszirat, egy tárgyalás), míg a másodfokú eljárásban 2 munkaóra (fellebbezés, tárgyalás) alapján mindösszesen ██████████ - Ft ügyvédi munkadíjat határozott meg a két felperes nevében eljáró jogi képviselő részére; az alperest pedig személyenként, a fentiekben számszerűsített összeget megosztva kötelezte fizetésre.

Budapest, 2022. június 16.

dr. Szakács Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Pigler Eszter Hajna s.k.
előadó bíró

dr. Trabach Lea s.k.
bíró